

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلیې وزارت

رسمي جریده

فوق العاده ګڼه

موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین کشور های عضو ایکو

تاریخ نشر: (۱۸) حوت سال ۱۳۹۷ هـ . ش

نمبر مسلسل: (۱۳۳۳)

فرمان

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

در مورد توشیح موافقتنامه تشویق

و حمایت از سرمایه گذاری

بین کشور های عضو ایکو

شماره: (۱۷۱)

تاریخ: ۱۳۹۶/۱۰/۹

ماده اول:

به تاسی از حکم جزء ۱۶ ماده (۶۴) قانون اساسی، موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین کشور های ایکو را که به اساس مصوبه شماره (۲۸۸) مورخ ۱۳۹۶/۸/۲۰ ولسی جرگه و مصوبه شماره (۲۹۲) مورخ ۱۳۹۶/۹/۱۴ مشرانو جرگه شورای ملی به داخل (۱) مقدمه و (۱۷) ماده تصدیق گردیده است، توشیح میدارم.

ماده دوم:

این فرمان از تاریخ توشیح نافذ و همراه با مصوبات مجلسین شورای ملی و متن موافقتنامه، در جریده رسمی نشر گردد.

محمد اشرف غنی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

ولسی جرگه

تصدیق

موافقتنامه تشویق و حمایت

از سرمایه گذاری بین کشور های

عضو ایکو

شماره: (۲۸۸)

تاریخ: ۱۳۹۶/۸/۲۰

ولسی جرگه به تاسی از حکم ماده نودم قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان، در جلسه عمومی روز دوشنبه مؤرخ ۱۳۹۶/۸/۲۰ خویش موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین کشور های عضو ایکو را بداخل یک مقدمه و (۱۷) ماده به اکثریت قاطع آرای اعضای حاضر در مجلس تصدیق نمود.

الحاج عبدالرؤف ابراهیمی

رئیس ولسی جرگه

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

مشرانو جرگه

مصوبه

در مورد موافقتنامه تشویق و حمایت

از سرمایه گذاری بین

کشور های عضو ایکو

شماره: (۲۹۲)

تاریخ: ۱۳۹۶/۹/۱۴

به تاسی از حکم ماده نودم قانون اساسی دولت جمهوری اسلامی افغانستان، مشرانو جرگه شورای ملی در جلسه عمومی روز سه شنبه مؤرخ ۱۳۹۶/۹/۱۴، موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین کشور های عضو ایکو را به داخل یک مقدمه و ۱۷ ماده به اکثریت آراء تصدیق نمود.

فضل هادی مسلمیار

رئیس مشرانو جرگه

موافقتنامه تشویق و حمایت

از سرمایه گذاری بین کشور های

عضو ایکو

مقدمه

کشور های عضو سازمان همکاری اقتصادی (ایکو) که امضاء کننده این موافقتنامه می باشند:

در راستای اهداف سازمان همکاری اقتصادی بگونه ای که در معاهده از میر تصریح شده است؛

در اجرای احکام مربوط معاهده مذکور جهت همکاری اقتصادی، فنی و تجارتي میان کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی؛

در تلاش جهت استفاده از منابع اقتصادی و امکانات خود و بسیج و استفاده از آنها به بهترین نحو ممکن در چهار چوب همکاری نزدیک میان کشورهای عضو، با اعتقاد به این که روابط میان کشورهای عضو در زمینه سرمایه گذاری یکی از زمینه های اصلی همکاری اقتصادی میان این کشورها است که از این طریق توسعه اقتصادی و اجتماعی فی مابین می تواند بر پایه علاقه مشترک و منافع متقابل تحکیم یابد.

با ائتنياق برای فراهم ساختن و توسعه فضای مطلوب برای سرمایه گذاری هایی که در آن منابع اقتصادی کشورهای عضو بتواند بین آنها جریان یابد به طوری که استفاده مطلوب از آنها به عمل آید به نحوی که موجب توسعه و ارتقاء سطح زندگی مردم آنها شود.

این موافقتنامه را امضاء نموده اند و موافقت نموده اند که مقررات آن را به عنوان حد اقل در رابطه با سرمایه و سرمایه گذاری ها حاصل از کشورهای عضو تلقی نمایند و آمادگی کامل خود را جهت اجراء نمودن موافقتنامه به طور کتبی و در عمل و نیز اراده خالصانه خود را جهت انجام هر تلاش برای تحقق اهداف آن اظهار نموده اند.

تعاریف

ماده اول:

در این موافقتنامه:

۱- موافقتنامه: یعنی موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین کشورهای عضو ایکو.

۲- طرفهای متعاقد: یعنی کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی (ایکو) که این موافقتنامه را همان گونه که در ماده (۱۲) تصریح شده است، امضاء و تصویب کرده اند.

۳- کشور میزبان یا سرمایه پذیر: یعنی هر یک از کشورهای متعاقد عضو که در قلمرو آن سرمایه گذاری توسط سرمایه گذاران طرفهای متعاقد دیگر صورت پذیر است.

۴- اصطلاح سرمایه گذاری عبارت از هر نوع مال یا دارای است که توسط سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) به کار گرفته شود و بطور خاص اما نه منحصرأ، شامل موارد ذیل می شود:

الف- سهام، سهم الشرکه یا هر نوع مشارکت دیگر در شرکتها.

ب- عوایدی که مجدداً سرمایه گذاری شده، حق نسبت به پول یا هر حقی که دارای ارزش مالی مرتبط با سرمایه گذاری باشد.

ج- اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل اجاره، حق حبس، وثیقه و سایر حقوق مشابه به نحوی که در قوانین و مقررات طرف متعاقدی که در قلمرو آن سرمایه گذاری صورت تعریف شده است.

د- حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، طرحهای صنعتی، حسن شهرت تجاری، دانش فنی و سایر حقوق مشابه.

ه- حقوق تجاری که به موجب قانون کشور میزبان یا به موجب قرارداد منعقد با کشور میزبان امضاء شده باشد از جمله حقوق مربوط به منابع طبیعی.

اصطلاح مذکور به همه سرمایه گذاری های مستقیمی اطلاق میشود که طبق قوانین و مقررات طرف متعاقدی که این سرمایه گذاری ها در قلمرو آن صورت پذیرفته انجام شود. اصطلاح (سرمایه گذاری) همه سرمایه گذاری هایی که پس از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه در قلمرو یک طرف متعاقد انجام شده است در بر می گیرد.

۵- اصطلاح (سرمایه گذار) در مورد هر یک از طرف های متعاقد عبارت از اشخاص زیر است که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف- اشخاص حقیقی که به قوانین آن طرف متعاقد به عنوان اتباع آن شناخته شوند.

ب- شرکتها یا مؤسسات تجاری که به موجب قانون جاری هر یک از طرف های متعاقد تشکیل یا تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت های اقتصادی آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

هر قراردادی که سرمایه را به نحوه در بند(۴) ماده (۱) این موافقتنامه تعریف شده است نیاورد، به عنوان سرمایه گذار تلقی نخواهد شد.

۶- اصطلاح (عواید) به معنی وجوهی است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد و به ویژه، اما نه منحصرأ شامل سود، سود تسهیلات مالی، عواید سرمایه ای، حق الامتیاز، کارمزد و سود و سهام می باشد.

۷- دار لانشاء: یعنی دار لانشاء سازمان همکاری اقتصادی (ایکو)

۹- سازمان: یعنی سازمان همکاری (ایکو)

تشویق و حمایت از سرمایه گذاری

ماده دوم:

۱- طرف های متعاقد سرمایه گذاری خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرفهای متعاقد دیگر تشویق و شرایط مناسب را فراهم خواهند کرد.

۲- طرف های متعاقد سرمایه گذاران طرفهای متعاقد دیگر را به سرمایه گذاری در قلمرو خود تشویق و شرایط مناسب را فراهم خواهند کرد.

۳- سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در هر زمان از رفتار منصفانه و عادلانه برخوردار خواهند بود و از حمایت کامل در قلمرو طرفهای متعاقد دیگر برخوردار خواهند شد. هیچ یک از طرفهای نباید به هیچ وجه با اقدامات غیر مؤجه یا تبعیض آمیز به مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره مندی، توسعه، یا فروش این سرمایه گذاری ها لطمه وارد کند.

پذیرش سرمایه گذاری

ماده سوم:

۱- طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود، سرمایه گذاران طرفهای متعاقد دیگر را جهت انجام سرمایه گذاری در قلمرو خود می پذیرند.

۲- طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوز هایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق مناسب سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهند کرد.

۳- طرفهای متعاقد در چهارچوب قوانین داخلی خود درخواست های مربوط به ورود و اقامت اشخاص طرفهای متعاقد دیگر که قصد ورود به قلمرو طرف های متعاقد دیگر جهت انجام و ادامه سرمایه گذاری را دارند با نظر مساعد مورد بررسی قرار خواهند داد. این رفتار نسبت به اتباع طرف های متعاقدی که در رابطه با سرمایه گذاری قصد ورود به قلمرو طرفهای متعاقد دیگر و اقامت در آنجا جهت اشتغال را دارند نیز اعمال خواهد شد. درخواست مجوز اشتغال نیز باید با نظر مساعد مورد بررسی قرار گیرد.

۴- در صورتیکه الزامی برای تصویب سرمایه گذاری ها به اساس قوانین مربوط کشور میزبان وجود داشته باشد این الزامی باشد توسط سرمایه گذاران طرفهای متعاقد دیگر رعایت شود.

رفتار با سرمایه گذاری

ماده چهارم:

۱- طرفهای متعاقد با سرمایه گذاریهای انجام شده سرمایه گذاران طرفهای متعاقد دیگر رفتاری خواهند نمود که از رفتار اعمال شده در شرایط مشابه با سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر کشور ثالث هر کدام که مساعدتر باشد.

۲- احکام این ماده تأثیری بر موافقتنامه های زیر که توسط هر یک از طرفهای متعاقد منعقد شده نخواهد داشت:

الف- در رابطه به اتحادیه های گمرکی، سازمان اقتصادی منطقه ای یا موافقتنامه های بین المللی مشابه موجود یا آتی.

ب- تماماً یا قسمتی از آنها مربوط مالیات باشد.

ج- مقررات مربوط به حل و فصل اختلافات در موافقتنامه های دو جانبه یا چند جانبه سرمایه گذاری که با هر کشور ثالث امضاء شده و قبل از تاریخ لازم الاجراء شدن موافقتنامه لازم الاجراء یا امضاء شده است.

د- امتیازاتی که قبل از تاریخ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه توسط یک طرف متعاهد به سرمایه گذاران هر کشور ثالث به موجب قرارداد اعطاء شده باشد.

استملاک و جبران خسارت

ماده پنجم:

۱- سرمایه گذاری، یا ملی نخواهد شد به طور مستقیم یا غیر مستقیم تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که برای یک هدف عمومی، به روش غیر تبعیض آمیز، در مقابل پرداخت فوری، کافی. مؤثر خسارت و به موجب فرآیند قانونی و اصول کلی رفتار مندرج در ماده (۱۴) این موافقتنامه انجام شود.

۲- جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه گذاری استملاک شده قبل از اقدام به استملاک یا آگاهی عموم از آن باشد جبران خسارت باید بدون تأخیر پرداخت شود و همانگونه که در بند ۲ ماده (۷) تصریح شده است، آزادانه قابل انتقال باشد.

زیانها

ماده ششم:

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاهد که سرمایه گذاریهای آنها در قلمرو طرف متعاهد دیگر به علت جنگ، شورش، اغتشاش داخلی یا سایر حوادث مشابه دچار خسارت شود، توسط طرف متعاهد دیگر از رفتاری برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده در خصوص اقدامات مربوط به زیانهای نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که مساعدترین رفتار باشد، نامساعدتر نباشد.

پازگشت و انتقالات

ماده هفتم:

۱- هر طرف با حسن نیت اجازه خواهد داد که انتقالات مربوط به سرمایه گذاری به صورت آزاد و بدون تأخیر به داخل و خارج از قلمرو آن انجام شود. این انتقالات شامل موارد ذیل است:

الف- عواید.

ب- مبالغ از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری.

ج- جبران خسارت به موجب مواد (۵) و (۶) این موافقتنامه.

د- باز پرداخت وام و سود تسهیلات و امه‌های مربوط به سرمایه گذاری.

ه- معاشات، دستمزد ها و سایر وجوه دریافتی توسط اتباع یکی از طرفهای متعاهد که اجازه نامه کار مرتبط با سرمایه گذاری در قلمرو طرفهای متعاهد دیگر را دارا باشند.

و- وجوه پرداختی ناشی از منازعات سرمایه گذاری.

۲- انتقال باید اسعار قابل تبدیل که با آن سرمایه گذاری انجام شده یا به هر اسعار قابل تبدیلی به نرخ جاری اسعار در زمان انتقال انجام پذیرد، مگر آنکه توسط سرمایه گذاری و کشور میزبان به نحوه دیگری توافق شده باشد.

جانشینی

ماده هشتم:

هرگاه یک طرف متعاهد با مؤسسه تعیین شده توسط آن به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده است، جانشین سرمایه گذار شود:

الف- جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب- جانشین مستحق اعمال حقوقی بیش از آنچه سرمایه اعمال حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است نخواهد بود.

ج- اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه پذیر بر اساس احکام ماده (۹) موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

حل و فصل اختلاف میان یک طرف متعاهد و سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر

ماده نهم:

۱- در صورتیکه اختلافی میان یک طرف متعاهد که در قلمرو سرمایه گذاری انجام شده و یک یا چند سرمایه گذار یکی از طرف های متعاهد در باره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاهدی که در قلمرو آن سرمایه گذاری انجام شده و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را به صورت دوستانه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاهدی که در قلمرو آن سرمایه گذاری انجام شده و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) نتوانند ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا توسط یک طرف دیگر به توافق برسند، اختلاف میتواند به درخواست سرمایه گذاری ارجاع شود به:

الف- محاکم صالح طرف متعاهدی که در قلمرو آن سرمایه گذاری انجام شده؛ یا

ب- یک دیوان منصفه موردی متشکل از سه عضو که به ترتیب زیر تشکیل شده باشد:

طرف اختلافی که میخواهد اختلاف را به دیوان منصفه ارجاع نماید باید یک داور را از طریق ارسال یادداشت کتبی به طرف دیگر انتخاب نماید. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت یادداشت مذکور یک داور را تعیین کند و داوران منصوب شده باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتصاب، سرداور را تعیین نمایند. چنانچه هر یک از طرف ها نتوانند داور خود را ظرف مدت مذکور تعیین کنند یا داوران از انتخاب شده در مورد حکم ارشد به توافق نرسند، هر یک از طرفها می تواند از رئیس دیوان بین المللی دآوری اتاق بین المللی تجارت بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را انتخاب نماید. در هر صورت، حکم ارشد باید از بین اتباع کشوری انتخاب شود که با طرف های اختلاف دارای روابط سیاسی باشد.

۳- حکمیت (داوری) باید طبق قواعد دآوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (UNCITRAL آنسترال)

انجام پذیرد.

۴- هر اختلافی که ابتداء در محاکم صالح طرف متعهدهی که در قلمرو آن سرمایه گذاری انجام شده است اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است بدون توافق طرف ها نمی تواند به داوری ارجاع شود و همچنین در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود.

۵- هر اختلافی که به حکمیت (داوری) ارجاع شود، از صلاحیت محاکم داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجراء آن به محاکم داخلی مراجعه کند.

۶- تصمیمات دیوان برای طرفهای اختلاف قطعی و لازم الاجراء خواهد بود. هر طرف متعاهد حکم داوری را بر طبق قانون داخلی خود اجراء خواهد نمود.

۷- هر گاه در یک قرارداد سرمایه گذاری خاص بین یک طرف متعاهد یا هر یک از مؤسسات وابسته به آن و یک سرمایه گذاری طرف متعاهد دیگر، حل و فصل اختلاف در یک محکمه بین المللی داوری شناخته شده پیش بینی شده باشد، سرمایه گذار نمی تواند به موجب این موافقتنامه در خواست حل و فصل اختلاف نماید. به هر حال، چنان چه حکم هیئت منصفه (داوری) فوق الذکر حسب مورد توسط طرف متعاهد یا مؤسسات وابسته به آن اجراء نشود، آنگاه سرمایه گذار می تواند به موجب این ماده درخواست حل و فصل اختلاف نماید.

حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد

ماده دهم:

۱- تمام اختلافات میان طرفهای متعاهد در رابطه با تفسیر یا اجراء این موافقتنامه، ابتداء باید از طریق مشاوره دوستانه حل و فصل شود. در صورتی که اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخ ایجاد آن از طریق مشاوره حل و فصل نشود، هر یک از طرفهای متعاهد می تواند، ضمن ارسال اطلاعیه به طرف دیگر، اختلاف را به یک هیئت منصفه (داوری) سه نفره متشکل از دو داور منتخب طرفهای متعاهد و یک سرداور ارجاع نماید. در صورت ارجاع اختلاف به هیئت منصفه (داوری)، هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه یک حکم (داوری) را انتخاب خواهد نمود و دوران منتخب طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب حکم اشد (سرداور) را تعیین خواهند کرد. چنان چه هر یک از طرفهای متعاهد داور خود را انتخاب ننماید یا داور های منتخب ظرف مدت یاد شده در خصوص سرداور توافق نکنند، هر یک از طرفهای متعاهد میتواند از رئیس دیوان بین المللی عدالت درخواست کند حسب مورد داوری را از سوی طرف ممتنع یا سرداور انتخاب نماید. در هر صورت، حکم اشد (سرداور) باید تبعه کشوری باشد که در زمان داوری با طرفهای روابط سیاسی داشته باشد.

۲- در صورت انتصاب حکم اشد (سرداور) توسط دیوان بین المللی عدالت، اگر رئیس دیوان بین المللی عدالت از انجام وظیفه مذکور معذور یا اگر او تبعه هر یک از طرفهای متعاهد باشد، انتصاب توسط عضو اشد دیوان بین المللی عدالت که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاهد نباشد انجام خواهد شد.

۳- دیوان با رعایت سایر مواردی که طرفهای متعاهد توافق نموده اند، طرز العمل و مکان داوری را تعیین خواهد نمود. در صورت فقدان توافق در خصوص قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین المللی سازمان ملل متحد (UNCITRAL) آنسیترال) قواعد حاکم خواهد بود.

۴- تصمیمات دیوان برای طرفهای متعاهد الزام آور خواهد بود.

تداوم موافقتنامه در صورت اختلاف

ماده یازدهم:

این موافقتنامه در صورت بروز اختلافات بین طرفهای متعاقد و صرف نظر از وجود یا عدم وجود روابط سیاسی یا هر نوع نمایندگی بین کشورهای مربوط همچنان مجری خواهد بود.

لازم الاجراء شدن

ماده دوازدهم:

این موافقتنامه دو ماه پس از تودیع چهارمین سند تصویب به اجراء در خواهد آمد و در مورد هر کشور جدیدی که ممکن است به آن بپیوندند یک ماه پس از تاریخ تودیع سند تصویب آن لازم الاجراء خواهد شد.

تعدیل و اصلاح

ماده سیزدهم:

هر گونه اقدام برای تعدیل و اصلاح می تواند به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد انجام پذیرد. در هر صورت، این موافقتنامه تنها می تواند با اجماع طرفهای متعاقد تعدیل و اصلاح شود.

مشوره

ماده چهاردهم:

طرفهای متعاقد موافقت می نمایند که بنا به درخواست هر طرف متعاقد در خصوص هر موضوع مرتبط با سرمایه گذاری های مشمول این موافقتنامه یا موضوعاتی که به نحوی بر اجراء این موافقتنامه تأثیر دارند با یکدیگر مشوره نمایند.

کناره گیری از عضویت

ماده پانزدهم:

این موافقتنامه برای مدت نا محدود لازم الاجراء خواهد بود. طرفهای متعاقد میتوانند پس از گذشت مدت پنج سال از لازم الاجراء شدن موافقتنامه نسبت به کشور مربوط، با ارسال اطلاعیه کتبی به سرمنشی از عضویت در این موافقتنامه کناره گیری نمایند مشروط به این که کناره گیری از عضویت قبل از گذشت مدت یک سال از تاریخ اطلاعیه معتبر نشود. در هر صورت، مفاد موافقتنامه نسبت به سرمایه گذاریهای که در زمان لازم الاجراء بودن آن انجام شده است برای یک دوره اضافی ده ساله از تاریخ کناره گیری از عضویت لازم الاجراء خواهد بود.

اعمال موافقتنامه های دو جانبه سرمایه گذاری

ماده شانزدهم:

در صورت هرگونه تعارض بین مفاد این موافقتنامه و موافقتنامه های دو جانبه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین طرفهای متعاقد مفاد موافقتنامه های دو جانبه سرمایه گذاری حاکم خواهد بود.

احکام متفرقه

ماده هفدهم:

۱- این موافقتنامه نمی تواند با در نظر گرفتن قید محدوده تعهد در هنگام تصویب پذیرفته نخواهد شد.

۲- این موافقتنامه نزد سرمنشی تودیع خواهد شد و سرمنشی سریعاً کاپی مصدق آنرا برای هر طرف متعاقد ارسال خواهد نمود.

۳- هر طرف متعاقد سند تصویب خود را نزد سرمنشی تودیع خواهد نمود و سرمنشی سریعاً هر طرف متعاقد را از این تودیع مطلع خواهد نمود.

در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولتهای متبوع خود به طور مقتضی دارای اختیار می باشند، این موافقتنامه را امضاء نموده اند. این موافقتنامه در استانبول به تاریخ ۷ جون ۲۰۰۵ میلادی (۱۶ سرطان ۱۳۸۴ هجری شمسی) در دو نسخه به زبانهای انگلیسی و روسی که نزد سرمنشی دارالانشای ایکو تودیع گردیده تنظیم شده است. در صورت اختلاف بین متون انگلیسی و روسی، متن انگلیسی ملاک خواهد بود. امانتدار اسناد کاپی مصدق آن را برای همه طرفهای متعاقد ارسال خواهد نمود.

از طرف جمهوری اسلامی افغانستان

از طرف جمهوری آذربایجان

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف جمهوری قرغیزستان

از طرف جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف جمهوری تاجکستان

از طرف جمهوری ترکیه

از طرف جمهوری ترکمنستان

از طرف جمهوری ازبکستان